

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἡ καθιερωθεῖσα συνήθεια ὑπὸ πολλῶν γονέων νὰ ἐορτάζωσι τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τοῦ ὀνόματος ἢ τῶν γενεθλίων τῶν τέκνων των, παιδίων ἔτι ὄντων, ἐκτὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου, δεχόμενοι ἐπισκέψεις τῶν φίλων, ἀντιβαίνει εἰς τοὺς κανόνας τῆς παιδαγωγικῆς. Πρέπει τοὺναντίον εἰς τὰ μειράκια ἐπιβλητικῶς νὰ ὑποδεικνύεται ὅτι πρὶν ἢ ἀνδρωθῶσι καὶ πρὶν ἢ περατώσωσι τοὺλάχιστον τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἢ πρὶν ἢ ἐκ τῆς τέχνης αὐτῶν δύνανται νὰ ἀποζῶσι, δὲν ἔχουσι πλήρη προσωπικότητα ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ καὶ οὐδὲν σημαίνουσι ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας. Ἐκ τῶν τοιούτων ἐορτῶν τὰ μειράκια ἀποκτῶσι ἔξοχους ἐγωϊστικὰς καὶ παράλογον φιλαυτίαν, ἀποβάλλουσι δὲ καὶ τὴν αἰδημοσύνην ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρων των βλέποντα τοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους συρρέοντα εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ὀνόματός των, περὶ αὐτῶν ὀμιλοῦντας, θωπεύοντα, ἢ κολακεύοντα. Τοιοῦτοτρόπως δὲ καταντῶσι νὰ πιστεύωσι καὶ ἡ πίστις αὕτη διαρκεῖ πολλάκις ληληθότως καθ' ὅλην τὴν νεότητά, ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἔχωσιν ἐν ὄνομα καὶ φίλους οἰκογενειακοὺς, ὅπως ἡ προσωπικότης αὐτῶν ἀποδειχθῆ ἄνευ ἄλλου τινὸς τρόπου.

Ἄλλὰ πλὴν τούτου ἡ κακὴ αὕτη συνήθεια ἔχει καὶ ἕτερον δυσάρεστον, ὅτι ἔνεκα αὐτῆς, καὶ ἔνεκα τῶν ὀχληρῶν συνεπειῶν, ἃς συνεπάγεται πολλάκις ἡ μὴ προσέλευσις φίλου, ἀναγκάζονται φίλοι σεβαστοὶ, γηραιοὶ, ἐν ἀξιώματι, διδάσκαλοι, τὸ χεῖριστον καὶ καθηγηταὶ νὰ προσέρχωνται χάριν τῶν γονέων, μεθ' ὧν πολλάκις συνδέουσι αὐτοὺς ὑποχρεώσεις ἢ ἱεραρχικὴ τάξις, εἰς ἐπίσκεψιν μειρακίων, καὶ παιδίων καὶ παιδισκαρίων, ἀγνωσούντων τὰς οἰκογενειακὰς καὶ κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις καὶ μὴ ὄντων εἰς θέσιν ν' ἀποδώσωσι τὰ ἴσα, ὅπερ εἶνε ἄτοπον.

Νομίζομεν ὅτι τὸ ἀνάπαλιν ἐὰν ἐγίνετο θὰ ἦτο παιδαγωγικόν, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ἐορτάζοντας νὰ παραλαμβάνωσι τὰ τέκνα των μεθ' ἑαυτῶν, ὅπως διδάσκωσι τὸ φέρεσθαι ἐπὶ τοιούτων περιστάσεων, ἐμπνέωσι τὴν σκέψιν ὅτι τοιαύτη τιμὴ ἀποδίδεται μόνον εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς τὴν κοινωνικὴν θέσιν, εἰς τὴν προσωπικότητα ἢ διδοὶ ἡ ἐργασία. Τὸ παιδίον ἐκ τοιαύτης ἐπισκέψεως θέλει γνωρίσει νὰ τιμᾷ ἐπίσης τοὺς φίλους τῆς οἰκογενείας του, θὰ ἴδῃ αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκόν των, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ συνειθίσῃ εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἐνόσω εἶνέ τις μικρὸς ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ἀνωτέρους του ἄνευ ἀξιώσεων.

* *

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ δύο φίλων :

— Ἐ, πῶς ἦτο τὸ χθεσινὸ δεῖπνον ποῦ σὰς ἔδωκεν ὁ Μ* ;

— Ἀθλιον. Ὅλα τὰ φαγητὰ κρύα· τὸ μόνον πρᾶγμα ζεσὸ ποῦ μὰς ἔδωσαν ἦτο τὸ παγωτὸ !

* * *

Τώρα ὅτε πολὺς λόγος γίνεται περὶ λαχειῶν ἀξίζει νὰ ἀναφέρωμεν τὸ ἐπόμενον ἀστεῖον γεγονός, συμβᾶν πρό τινος ἀλλαχοῦ.

Γεροντοπαλλήκαρον εἶχεν ὑπηρέτριαν, εἰς ἣν ἔδωκεν ἡμέραν τινὰ τρία φράγκα διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὸν ἀριθμὸν 3,333 λαχειοῦ τινός, τὸν ὁποῖον ἔλεγε νότι εἶδε καθ' ὕπνου ὅτι θὰ κερδήσῃ.

Ὡ, τοῦ θαύματος ! μετὰ τινος ἡμέρας ὁ φίλος μανθάνει καθ' ὄδον ὅτι πράγματι ὁ ἀριθμὸς ἐκεῖνος ἐκέρδησε τὸ στρογγύλον ποσὸν 100,000 φράγκων.

Ἐπανερχεται λοιπὸν οἶκοι καὶ μετὰ τὸν ἀρχίζει νὰ κάμνῃ προτάσεις γάμου εἰς τὴν ὑπηρέτριαν, ἣτις δὲν δύναται μὲν νὰ ἐξηγήσῃ τὰς τοιαύτας διαθέσεις τοῦ κυρίου της, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀφίνει νὰ χαθῆ ἡ περίστασις.

Τὴν ἐπιούσαν τοῦ γάμου ἐρωτᾷ ὁ σύζυγος :

— Ἀλήθεια, Σοφία, ποῦ εἶνε ἐκεῖνο τὸ λαχειὸν ποῦ ἠγόρασες μετὰ τὰ 3 φράγκα ποῦ σοῦδωσα ;

— Τὸ λαχειὸν ; Καλὲ ἐγὼ τὸ μετάνοιωσα κατόπιν, κ' ἠγόρασα ἓνα μαντήλι μετὰ τὰ τρία φράγκα ! !

* *

Πτωχότατος συγγραφεὺς ἔγραφε μελαγχολικῶς :

« Πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν ἡ Τράπεζα ἔξέδωκε νέα γραμμάτια τῶν ἑκατὸν φράγκων.

» Λέγουσι ὅτι εἶνε χρώματος κυανοῦ ! »

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τοὺς ἀνθρώπους δὲν πρέπει νὰ κρίνωμεν ὡς τὰς εἰκόνας καὶ τὰς προσωπογραφίας ἐκ πρῶτης μόνον ὀψεως, ἀλλὰ δεόν νὰ ζητῶμεν νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰ ἐνδόμυχα, τὴν καρδίαν αὐτῶν. Ὁ πέπλος τῆς μετριοφροσύνης σκέπει τὴν ἀξίαν, καὶ ἡ προσοπισ τῆς ὑποκρισίας καλύπτει τὴν πονηρίαν. Ὀλίγιστοι εἶνε οἱ δυνάμενοι νὰ διαγνώσωσι καὶ ἀποφανθῶσιν ἐκ πρώτης ὀψεως περὶ τινος ἀνθρώπου.

Ὁ κύλαξ οὔτε περὶ ἑαυτοῦ ἔχει καλὴν γνώμην, οὔτε περὶ τῶν ἄλλων.